

Er ref: Björn Boström

Mårten Larsson
marten.larsson@skogsindustrierna.se
+46 8 762 79 72

Yttrande över information om LULUCF aktiviteter i Sverige

Skogsindustrierna tackar för möjligheten att lämna synpunkter på rubricerade fråga.

Skogsindustriernas yttrande

Skogsindustriernas synpunkter omfattar främst de delar av informationen som avser skogsbruk, vilket avser avsnitt 3 i rapporten. Skogsindustrierna tillstyrker åtgärdsförslag 1,2 och 5.

Åtgärdsförslag 3 talar dels om åtgärder för att öka tillväxten och dels om åtgärder för att öka mängden kol i marken. Skogsindustrierna tillstyrker den del som avser ökad tillväxt och föreslår att ytterligare tillväxtökande åtgärder läggs till som exv. fastmarksgödsling, ökad användning av snabbväxande trädslag, skogsträdsförädling och åtgärder för att minska beteskador orsakade av klövvilt. Skogsindustrierna tillstyrker inte åtgärdsförslagen om att öka kolmängden i mark genom förändringar av skogsbruksmetoder och att ta skogsmark ur bruk genom reservat eller frivilliga avsättningar. Det saknas helt enkelt vetenskapligt belägg för att detta skulle leda till en ökad kolinlagring. Kalkyler visar dessutom att införande av sk. kolreservat skulle medföra stora ekonomiska kostnader och betydande negativa effekter på jobb och välfärd. Äldre skogar kan binda kol om de ej skadas av brand, insekter eller andra skadegörare. Dock finns en övertygande samstämmighet i vetenskapliga försök att yngre, brukade skogar binder betydligt mycket mer kol. Eftersom de brukas kan de också användas för att binda kol i produkter, se åtgärdsförslag 5. Vi anser därför att tidsaspekten måste belysas mer adekvat (ett hygge binder mindre kol än ett reservat; men sett över tid binder den brukade skogen betydligt mer än reservatet). Att reservaten har ett värde, för mångfald och andra värden än klimat framgår med all tydlighet redan i rapporten.

Skogskötselsystem utan hyggesperioder kan vid en första anblick verka lockande med motivet att slippa koldioxidavgången på hyggen. Det är dock väl belagt att tillväxten i genomsnitt blir väsentligt lägre i ett hyggesfritt skogsbruk jämfört med hyggeskogsbruket. En viktig del i tillväxtskillnaden är den förväntade mertillväxten som man får av att plantera förädlade plantor. En nyligen publicerad studie för genomsnittlig svensk granskogsmark visar att klimatnyttan i ett hyggeskogsbruk med grotuttag är minst 50 % högre än motsvarande vid blädning. Skogar kan heller inte öka sitt kolförråd i all evighet. En tillväxt som klingar av i kombination med ökande kolnedbrytning av växtmaterial sätter den övre gränsen för kollagret. Risken för koldioxidavgång till följd av bränder och stormar ökar också.

Åtgärdsförslag 4 avser dels dränering och dels åtgärder för att minska risken för framtida utsläpp från skogsbruket. Skogsindustrierna anser att ett aktivt skogsbruk är det mest proaktiva sättet att minska risken för skador och hänvisar till MISTRA Swecias rapport om klimatanpassat skogsbruk, exemplet Holmen Skog. När det gäller dränering måste en avvägning göras mellan möjligheterna till ökad tillväxt och risken för emissioner av växthusgaser. Det går inte heller att bortse från att på en del håll i landet, och

för många markägare är dränerade skogsmarker den vanligaste skogstypen och därmed viktig. Alltför generella utfästelser måste därför undvikas och åtgärdsförslagen bör vara mer avvägda.

I miljömålsberedningens betänkande föreslogs att Skogsstyrelsen och Jordbruksverket skulle göra en utredning kring växthusgasutsläpp från organogen jord. Skogsindustrierna tillstyrker att en sådan görs och att konsekvenserna noggrant analyseras. Kunskapen är idag alldeles för låg för att kunna göra avvägningar kring användningen av dessa marker, varför risken är stor för felaktiga och även kontraproduktiva förslag till åtgärder.

EU-kommissionens förslag till integration av LULUCF i unionens energi- och klimatpolitik öppnar för att krediter från nybeskogning i begränsad omfattning ska kunna användas för att nå de nationella målen i den icke handlande sektorn. Skogsindustrierna föreslår att åtgärderna för att genom nybeskogning på övergiven eller marginell jordbruksmark analyseras i syfte att öka koldioxidupptaget och på sikt substitutionsmöjligheterna.

Beskrivningen av bränning är alltför endimensionell och bör ta upp positiva effekter av naturvårdsbränning på artmångfalden och även belysa skogsbrukets betydelse för att binda markkol genom den aktiva brandbekämpning som i stor skala skett i närmare ett sekel.

I underlagsrapporten anförs att en viktig roll för reservaten och frivilliga avsättningar är att de binder kol. Även om man pekar på att detta är viktigt i områden som sällan brinner, så är det ju ett faktum att nästan all mark är brandpåverkad. Det bränns därför i reservat och frivilliga avsättningar idag helt i enlighet med reservatens skötselplaner, och naturvårdare och forskare är överens om att detta borde göras i mycket större utsträckning. Den viktigaste aspekten är dock att utanför reservaten skyddas människoliv, egendomar och skog genom skogsbrandbevakning och aktiv brandbekämpning. För skogens del hänger det självklart ihop med att dess höga ekonomiska värde. Utsläppen från svensk skog genom bränder är därför bara en bråkdel mot vad de är i länder som saknar infrastruktur för skogsbruk. Ryssland och stora delar av Kanada är exempel på det. Att till EU redovisa reservaten som en kolsänka för markkolet är felaktigt ur brandperspektiv (och strikt sett även ur ett tillväxtperspektiv för ovanjordsbiomassan) och kan bygga förväntan på att detta eller naturvårdsbränningar ska redovisas och att naturvårdsbränningar inte bör utföras i de brandpräglade reservat/frivilliga avsättningar som behöver det för att behålla sin artmångfald.

Skogsindustrierna har också en generell synpunkt på avsnittet om jordbruk. Parisavtalet anger tydligt att klimatåtgärder ska genomföras på ett sätt som inte äventyrar livsmedelproduktionen. Sverige är långt ifrån självförsörjande på livsmedel och vi ser en kraftig ökning av jordens befolkning de närmaste årtiondena. Åtgärdsförslaget att återställa organiska jordbruksmarker till våtmarker är därför kontraproduktivt, se även ovan.

Skogsindustriernas utgångspunkt

Skogsindustriernas utgångspunkt bygger på IPCC:s fjärde utvärderingsrapport. I avsnittet om skogsbruk konstateras att den på lång sikt mest framgångsrika strategin för att mildra klimatförändringarna är att skogsbruk med ett ökande eller bibehåller virkesförråd och en jämn produktion av trävaror, fiberbaserade produkter och energi. En sådan strategi blir mer långsiktigt framgångsrik om insatser görs nu för att öka framtida tillväxt i skogen.

Skogsindustriernas utgångspunkt är således att Sveriges klimatpolitik vad avser skogsbruk ska utgå från möjligheterna till substitution och att genom tillväxtökande åtgärder i skogsbruket öka möjligheten till skörd av skogsråvara

Stockholm

2016-12-22

För Skogsindustrierna

Mårten Larsson
Skogsdirektör